

Zaterdag

den 20 Januarij.

H O N G A R Y E N.

SEMLIN den 11 december. De Serviers, welke voor Belgrado onder de wapenen waren, zijn naar hunne haardsteden terug gekeerd; aldus schijnt het, dat het wantrouwen, hetwelk zij in den beginne tegen de Turken, die van Romelie gekomen zijn, opgevat hadden, verdwenen is.

R U S S I A N D.

PETERSBURG den 23 december. Sedert de terugkomst des keizers, is de levenswijze aan het hof in dier voege veranderd, dat de keizer, in plaats van ten 4 uren, gelijk voorheen, ten 2 uren aan tafel gaat. De keizer staat, des morgens ten 5 uren, op, en is onafgebroken werkzaam.

P O L E N.

WARSCHAU den 7 december. Men is hier met de nieuwe constitutie buitengewoon te vreden, dewijl dezelve, volkomen naar den wensch der Poolse natie, liberaal is. Dezelve praat dus in de geschiedenis der wereld als een gedenkftuk van den grootmoedigen Alexander, daar het geen de Poolse natie het dierbaarste was, namelijk derzelve nationaliteit en onafhankelijkheid, die, sedert 1795, geheel verloren waren, thans weder hersteld is.

De grootvorst Konstantijn nam, den 24 dezer, na de voorlezing der Poolse constitutie, als eerste senator, ter regter zijde van den koninklijken troon, zitting in de vergadering van den senaat, dewijl naar luid van de constitutie, art. 108, alle Russische grootvorsten den rang van eerste Poolse senateurs hebben.

De stedhouder des konings, de generaal Zajenczek, heeft, gisteren zijn post aanvaard.

D E N E M A R K E N.

KOPPENHAGE den 2 januarij. Terwijl men uit alle tijdingen bemerkt, dat de koude, tot heden, in het Zuiden van Europa zeer hevig is, is dezelve bij ons met een' Zuiden wind op 4, en met een' Noorden en Noord-Oosten wind op 1 a 2 graden (Reaumur) geweest.

I T A L I E.

ROME den 24 december. De geestelijkheid lijdt veel door de schaarste der apostolische schatkist. De kamer heeft, zoo men zegt, de predikers uitgenoodigd, om hunne huur een vierde deels jaars voortuit te betalen. Wij hebben gebrek aan geld. De Engelschen bieden hetzelfde aan, maar Z. Heil. slaat de aanbiedingen der Engelschen, alsmede die zijner onderdanen, die hem geld willen leenen, gelijkelijk af. „Wij zullen ons bezuinigen,” zegt Z. Heil. dikwijls, „en, bij het einde des jaars, zullen wij niets meer schuldig zijn. Geduld slechts!” Men kan zulke eene taal niet te veel bewonderen.

Men meldt van Poligno, van den 13 dezer, dat er, in de vorige dagen, eene groote menigte sneeuw, in het gebergte van Collesorito gevallen is. Zes boeren en een jong meisje, door eene bui overvallen zijnde, zijn onder de sneeuw begraven.

S P A N J E.

IRUN den 26 december. Brieven van Madrid melden, dat het Z. M. behaagd heeft, het leven te schenken aan den eenigen persoon, die veroordeeld was, hetzelfde op het schavot te verliezen, ten gevolge der thans afgelopen criminele procedures.

Men verwacht steeds de komst van een schip, hetwelk te Kadix eene prinses moet overbrengen, die voor onzen koning bestemd is.

Z W I T S E R L A N D.

BALLAIGUES den 25 december. Men heeft gemeld, dat er ruspen uit de wolken gevallen waren, zie hier wat men heeft opgemerkt van dit verschijnsel, dat geene de minste betrekking met de wolken heeft:

„In den nacht tusschen den 22 en 23 dezer, zijn er, in de velden tusschen Vallorbes en de bron der rivier de Orbe, schoon zij sedert lang met meer dan eenen halven voet sneeuw bedekt waren, miljoenen van allerlei levende insecten verschenen, voornamelijk ruspen en spinnen, die op de sneeuw voortkropen. De ruspen zijn bleek groen, en schijnen enkel met water gevuld te zijn; het geen dit verschijnsel vooral aanmerkelijk maakt, is, dat sedert het begin van den winter, de thermometer, in deze landstreek, meer dan eens onder de tien graden onder het ijspunt geweest is.”

BAZEL den 7 januarij. Uit Regensburg meldt men van den 5 het geen volgt: „Gisteren is hier op nieuw een transport geld uit Frankrijk aangekomen, geladen op 19 wagens en onder Oostenrijksch geleide.”

In Bazel zijn in den nieuwjaarsnacht onaangename tooneelen voorgevallen. Over eene beuzeling is een hevige twist ontstaan, tusschen de zoogenaamde blaauwe soldaten van het Bazeler garnizoen en de zoogenaamde roodrokken, of de uit Frankrijk terug gekeerde Zwitsers. Den eersten januarij hebben de wederzijdse partijen in de kazernen snerp gevochten, en des avonds werd de strijd op verscheidene plaatsen weder hervat. De soldaten zijn zeer tegen elkander verbitterd, en een groot gedeelte van de onder-officieren trekt mede partij. Het aantal der gewonden en gekwetsten was nog niet nauwkeurig bekend.

Men ziet thans in Berlijn verscheidene vrouwen die in 1813, 1814 en 1815, in mans kleederen, in de gelederen van het Pruisisch leger hebben gefreden, waaronder eenige die met het ijzeren kruis zijn versierd.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 10 januarij. Daar zijn twee spotprenten in omloop, de eene verbeeldt een zeker personaadje zittende in zijn rijtuig vast te slapen; Richelieu zit voorop en houdt de constitutionele zweep in zijne hand; de paarden verbeeldende de overige ministers, slaan achter uit, en trekken in verschillende rigtingen. In de andere spotprent ziet men den heer de Lavalette in eene draagstoel gezeten, Barbé-Marbois is drager, en de Cazés, minister der politie, met een fakkel in de hand, dient hun tot gids.

Brief van Franciscus Felsch, aan zijnen broeder J. Felsch, kapitein in dienst van Z. M. den keizer van Oostenryk.

Algiers den 1 augustus 1814.

„Mijne lieve broeder! ik berigt u dat ik het ongeluk heb gehad, door de moren van Afrika in slavernij te zijn gevoerd geworden. Ik heb weinig hoop er uit te geraken, wijl zij de vrijheid van eenen christen op den onmatigen prijs van 1700 Spaansche piasters stellen. Wij zijn thans ten getalle van 5 of 6 duizend dergelijke ongelukkige schepselen, zonder de vrouwen en kinderen hieronder te rekenen. Ik kan u onmogelijk beschrijven wat wij te lijden hebben. Dageeliks zien wij eenen van ons van honger of dorst omkomen. Naauwelijks hebben wij een brood voor 4 of 5 dagen. Maar ik zou deze ontberingen verduren, waren zij niet gevoegd bij eenen nooit ophoudenden arbeid, verzeid van slagen en wreede behandelingen bij de minste ontevredenheid van onzen barbaarschen meester. Ach! mogt ik nog eens, eer ik sterf, mij in een christenland bevinden! mogt ik ten minsten nog iets van

u hooren! Vervoeeg u bij den Engelschen consul, bij wien ik thans werk en die wel voor mij heeft willen borg blijven, ten einde mij uit de gemeene gevangenis te verlossen.”

F R A N K R Y K.

STRAATSBURG den 5 januarij. De commissie van geleerden, welke men zegt door den groot-hertog van Baden benoemd te zijn, om een rapport uittebrengen wegens het verschijnsel, waarvan wij gesproken hebben (de wonderbaarlijke geruchten digt bij het kasteel van Rothenstein en niet Rothenburg, zoo als men eerst verkeerdelijk had opgegeven), heeft nog niets dienaangaande bekend gemaakt. Daarenboven zijn er reeds verscheidene natuurlijke uitleggingen van deze gebeurtenis, waaronder men die kan onderscheiden, welke dezelve doet bestaan in periodieke uitvloeyingen van aardse bronnen. Hetgeen aan dit gevoelen klein bijzet is, dat, in de daad de gansche keten van bergen, welke van het groot-hertogdom van Baden zich uitstrekt tot aan Hesseerland, zeer vele bronnen van minerale wateren bevat.

PARYS den 9 januarij. In de kamer der pairs van heden, is de wet over de amnestie, zoo als dezelve door de kamer der afgevaardigden aangenomen is, door den hertog de Richelieu voorgelegd, en door dezelve kamer, met 120 van de 141 stemmen, almede aangenomen.

Heden is het besluit des gerechtshofs, waarbij Marie-Chaumant Lavalette tot de doodstraf verwezen is, bij contumacie ten uitvoer gebracht. Op het plein der Grève, ter gewoner plaats der rechtsoefeningen, werd eene paal opgericht. Aan deze paal was een bord geplaatst, waar op de naam, voornaam en kwaliteiten van den gevangenen, en de reden zijner veroordeeling te lezen waren. Dit geschrift, door den scherpreger geplaatst, bleef twee uren lang staan, en werd door twee gendarmes bewaakt.

Men heeft dezer dagen den generaal Berton en den kapitein der gendarmerie Thomasin, in hechtenis genomen: zij zijn naar de gevangenis der Abdij gevoerd. De laatste, zegt men, zit zonder access. Op dit oogenblik telt men onder de in dat gevangenhuis zich bevindende personen de generaals Belliard, Ornano, Cambonne, Drouot, Debelle, Dufour, Decaen, de contre-admiraal Linois en de kolonels Boijer en Faudois.

Een Duitsch blad behelst het volgende artikel: Men is onderrigt dat de Jesuiten bij dozijnen, ja bij honderden, uit Rome emigreren, ten einde zich naar de verschillende collegien te begeven, die in Spanje, Napels, Sicilie, te Parma enz. heropend zijn. Onlangs zijn er 300 naar eerstgemeld koninkrijk vertrokken. Daar de orde sedert omtrent vijftig jaren is afgeschaft, als: in 1759 in het koninkrijk Portugal; in 1767 in het koninkrijk Spanje, en in 1768, in de staten van Napels en Parma; zoo moeten de leden dier orde bijzonder met langlevendheid begunstigd zijn, of in het geheim hebben aangevorven, wil men begrijpen hoe er eensklaps zulke een groot aantal Jesuiten voor den dag kan komen.

PARYS den 10 januarij. Men verzekert, dat de koning, onlangs op zijn schoorsteen ednige violetjes waarnemende, daarvan er eenige afplukte, en die aan verscheide dames rooddeedte; en daar de monach zag, dat zulk een geschenk uit zijne handen de dames zeer seheen te bevreedden, zoo voegde hij er al saghende bij: „Neemt ze aan; ik heb het violetje in de amnestie begrepen.”

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 13 januarij. De fabriekanten van katoenen stoffen in onderscheide steden der Zuidelijke provincien van het koninkrijk, ongerust zijnde wegens het ontwerp van een nieuw tol-tarief, en vreezende dat deze tak van nijverheid zoude ophouden die bescherming te erlangen, welke zij zoo zeer noodig heeft, hebben eene deputatie benoemd, belast om zich bij Z. M. te begeven, ten einde aan Hoogstdezenelven hun verlangens voortedragen.

Deze afgevaardigden hebben de eer gehad, den 2 dezer maand ter audientie van den Koning te worden toegelaten. Zij hebben aan Z. M. eene memorie overgegeven, waarin zij de voordeelen ontwikkelen, welke hunne tak van nijverheid aan dit land oplevert door middelen van bestaan te verschaffen aan een aanzienlijk gedeelte van het volk, en door elk jaar in het land ontzaggelijke kapitalen te behouden, welke men ten voordeele van den vreemdeling er zoude moeten uitvoeren, indien hunne werkzaamheden zich verland zouden bevinden. Zij hebben te kennen gegeven, dat indien zij niet door een tol-stelsel, gelijk aan dat, hetwelk in de naburige staten is aangenomen, beschermd werden, de voortbrengfels van hunne fabrieken, in de grenzen van het koninkrijk befloten en waarmede de voortbrengfels van de buitenlandsche vlijt tevens zouden kunnen wedijveren, geen genoegzaam vertier zullen hebben.

De Koning heeft deze bedenkingen met welwillendheid ontvangen, en heeft zich zelfs verwaardigd, dezelve met de afgevaardigden te bediscuteren, welke de oordeelkundige aanmerkingen van Z. M. overtuigd hebben, dat dezelve het gewigt van dien tak van nijverheid en de middelen om dezelve te behouden, met juistheid weet te waarderen. Hoogstdezelvs woorden, vol goedheid, hebben hen verzekerd van de bescherming, welke hunne belangen steeds bij Z. M. zullen genieten.

De afgevaardigden zijn, doordrongen van eerbied en erkentenis, naar hunne haardsteden teruggekeerd, met een volledig vertrouwen op de wijsheid der maatregelen, welke genomen zullen worden, onder eenen vorst, die zoo vuriglijk de welvaart zijner onderdanen verlangt.

's GRAVENHAGE den 14 januarij. Gisteren nacht is de courier *Mutters* uit St. Petersburg in deze Residentie aangekomen. Zijne Koninklijke Hoogheid de *Prins van Oranje* was, den 22 december, in den morgenstond, in volmaakten welstand te St. Petersburg gearriveerd, en was op het minzaamst onthaald door den Monarch des Russischen Rijks, door mevrouw de Keizerin Douairière en het geheele Keizerlijke Huis.

Op den 27 december, heeft Z. Exc. de graaf *van Heerde*, extraordinaris ambassadeur van Zijne Majesteit, een plechtig gehoor gehad van Zijne Keizerlijke Majesteit, van mevrouw de Keizerin Moeder, en Hare Keizerlijke Hoogheid, Mevrouw de Groot-Hertogin *Anna Paulowna*, in hetwelk de plechtige huwelijks aanvraag van deze voortreffelijke Vorstin voor Zijne Koninklijke Hoogheid den *Prins van Oranje*, in naam en van wege onzen Koning, geschied is: dezelve is met de genoegelijke ontvangingen ontvangen geworden.

Het aanstaande huwelijk is ten hove bekend gemaakt, en Hunne Keizerlijke en Koninklijke Hoogheden hebben vervoegens de gelukwenschingen ontvangen, terwijl deze heugelijke echtverbindingen eerlang te gemoet gezien wordt.

HELDER den 13 januarij. Den 9 dezer marcheerde alhier binnen, een gedeelte van het rode bataillon West-Indische jagers, bestemd naar Surinamen, dewelke dienzelfde dag zijn ingescheept op het schip *de jonge Corneelis*, kapitein Duyf, en heden een gedeelte van het 30ste bataillon Nationale Militie, om alhier garnizoen te houden.

